

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 35/06
10.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Draganom Lužnjanim, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela utaje iz čl. 170. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.br.252/06 od 9.3.2006. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu Kž.br.3117/05 od 7.12.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl. 422. st. 3. ZKP, dana 10.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.br.252/06 od 9.3.2006. godine i utvrđuje da je presudom Okružnog suda u Beogradu Kž.br.3117/05 od 7.12.2005. godine povređen krivični zakon u korist optuženog AA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu K.br.287/05 od 22.9.2005. godine, AA oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela krađe iz čl. 165. st. 1. KZ RS za koje delo mu je izrečena uslova osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 meseci a istovremeno određeno da se kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 3 godine ne izvrši novo krivično delo.

Okružni sud u Beogradu, odlučujući o žalbi branioca izjavljenoj na odluku o troškovima postupka, po službenoj dužnosti presudom Kž.br.3117/05 od 7.12.2005. godine, preinačio je presudu Petog opštinskog suda u Beogradu K.br.287/05, tako što je odbio optužbu prema AA, nalazeći da se u njegovim radnjama ne stiču elementi krivičnog dela krađe iz čl. 165. st. 1. KZ RS već krivičnog dela utaje iz čl. 170. st. 1. KZ RS - dela za koje se gonjenje preuzima po privatnoj krivičnoj tužbi te kako u konkretnom slučaju zastupnik oštećenog maloletnog BB nije istakao imovinsko pravni zahtev, Okružni sud je našao da u konkretnom slučaju nema zahteva ovlašćenog tužioca za krivično gonjenje, zbog čega je optužba odbijena.

Republički javni tužilac podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu Kž.br.3117/05 od 7.12.2005. godine, zbog povrede zakona u korist optuženog AA iz čl. 369. st. 1. tač. 4. Zakonika o krivičnom postupku, sa predlogom da Vrhovni sud utvrdi da je navedenom presudom zakon povređen u korist optuženog.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti našao:

Zahtev je osnovan.

Navedenom presudom Okružni sud u Beogradu postupajući po službenoj dužnosti a povodom žalbe branioca optuženog AA - našao da je prvostepenom presudom na štetu optuženog povređen krivični zakon zbog čega je krivično pravne radnje optuženog AA pravno kvalifikovao kao krivično delo utaje iz čl. 170. st. 1. KZ RS. Kako u konkretnom slučaju zakonski zastupnik maloletnog BB nije istakao imovinsko pravni zahtev, Okružni sud u Beogradu našao je i da nema zahteva ovlašćenog tužioca za krivičnog gonjenje optuženog zbog krivičnog dela iz čl. 171. st. 1. KZ RS te je prema njemu optužbu odbio na osnovu čl. 354. st. 3. Zakonika o krivičnom postupku.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da je ovako stanovište drugostepenog suda neprihvatljivo jer činjenica da je maloletni oštećeni BB pozajmio nepoznatom licu - ovde optuženom AA, samo na kratko svoj mobilni telefon - ne znači da je svoj telefon poverio optuženom, koga od ranije ne poznaje, ne zna njegove lične podatke niti adresu, te pogrešno nalazi drugostepeni sud da je optuženi time što je dobio faktičku mogućnost da sa tuđom stvari raspolaže a zatim ovu stvar zadržao, nevratajući je vlasniku - ostvario bića krivičnog dela iz čl. 170. st. 1. KZ RS - krivičnog dela za koje se gonjenje preuzima po privatnoj krivičnoj tužbi.

Kako se u konkretnom slučaju nije radilo o poveravanju tuđe stvari već upravo o zloupotrebi maloletnika od koga je optuženi i stariji ali i fizički snažniji, ili bar navođenjem maloletnika obmanom (telefon će vratiti samo da telefonira) na ovakvo činjenje a usled čega je nastupila i šteta na imovini maloletnog BB, pogrešan je zaključak prvostepenog suda da se u radnjama optuženog stiču elementi krivičnog dela iz čl. 170. st. 1. KZ RS - krivičnog dela za koje u koje u konkretnom slučaju nema ni zahteva ovlašćenog tužioca za krivično gonjenje optuženog.

Rukovodeći se napred iznetim razlozima, Vrhovni sud je uvažio zahtev za zaštitu zakonitosti i u smislu čl. 425.

Zakonika o krivičnom postupku utvrdio postojanje povrede zakona iz čl. 369. tač. 4. ZKP u korist optuženog AA, ne dirajući pritom u pravnosnažnu presudu Okružnog suda u Beogradu Kž.br.3117/05 protiv koje je zahtev podignut.

Predsednik veća-sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Dragana Lužnjanić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd